seltsi hulka olli sattunud, kes Jummala ja temma pühha seaduse wasto nurrisedes ütlewad: Et kiskugem katki juttad, ja wiskagem ennesest ärra nende köied! Sest Issand, kes taewas istub naerab neid, ja tahhab ommas kanges wihhas neile hirmu tehha! — Ja immelikul kombel sai Peetri föber ja selle seltsimehhed ka kohhe nisuggust Issanda hirmuandmist ning wihha tunda. Jürri maggas Peetriga allati ühhes kambris, agga ei tulnud sel ösel mitte koju. Teisel päwal sai ta politsei wahtide wahhel koju todud, piddi kohhe mitme teise selliga omma asjad ja passid wötma, omma karristust kandma, ja siis iggaüks omma male minnema. Sest kohtu üllemad ollid trahteri rändajatest teadust sanud, ja nende üllemeelsid juttusid ja nende kurje teggusid tähhele pannud, ja neid köiki wähhä aega pärrast sedda, kui Peter olli ärraläinud, laskmud kinniwötta.

„Peter, sinna puggesid weel öigel ajal wihma eest warjule", ütles wannem sel selsammal öhtul lahke näuga Peetri wasto. Ei pudunud suurt, et sa ka olleksid piddand seddasamma teed minnema, kui teisedki. Ma tean kuidas eile öhtu luggu olli, ja mis sulle juhtus; agga wötta ommale sest head öppetust."

„Tössi, armas wend", kostis Peter ja watas häbbiga mahha; sest wannema selli lahked ja

tössised silmad leikasid temma süddamesse, ja ta mötles isseennes: „Ei se mees ei olle mitte se sallalik, kelleks Jürri tedda nimmetas, waid ta on töeste kohtlane ja öige mees."

Kotlep, se olli wannema selli nimmi, ütles weel: „Panne agga sedda sönna tähhele: Ärra usku keddagi enne, kui tedda olled tundma öppinud. Ma nään, sa olled wisakas noor mees, ja annsa wannemate poeg, sinnust wöib, kui sa hästi ennast üllespead, kiduwäärt sep sada. Sa ei pea ennesele egga omma wannematele, kui nad weel ellus on, egga ka omma ammetile mitte häbbi teggema."

Sedda räkis Kotlep ni lahkel ja söbralikul kombel, et Peetri südda ta wastu julgust sai; ja ärraläinud Jürri peale möeldes, hirmu tundis.

Kotlep ütles: „Köik mis Jürri sulle on räkinud, sedda unnusta ärra, need on kurjad ja jummalakartmata juttud. Nisuggused peawad ühhest körwast sisse ja teisest wälja minnema. Sa ollekid jo wöinud isse möista, kas temma juttud on tössi wöi walle; agga minna ütlen sulle, nisuggused nöud ei tähhenda muud, kui agga et tuhhanded inimessi weel ennam önnetumaks tewad, kui nad enne jo on. Mis Jummala seaduse wastu on, ei se wöi ellades heaks tulla!"

„Jah — agga köik ei olle ommeti mitte tühhi

Eesti ma rahwa Kalender 1870, lk. 27